

24 Andante *Udi Forglemlæses Floden.*

Andante

Om is fra Vandene siden Opfør vinder, saa forgyver Liv og Aand og i Jættforstænder. Ift kom Alverden

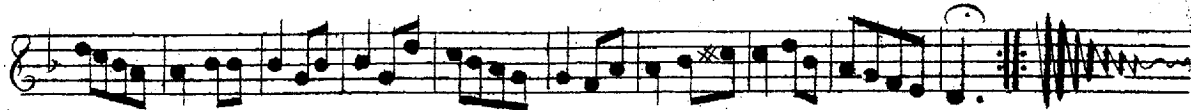
Alle vore indfølelsesgyter Dage, naar de lyfinge det vel mindst vider kam, men en forer Dag i sine Jætt og sin

Blage! Unge! Yunde! / Carl et fende Nidder? / Singen für Jüder? / til ut tvede und i Gmone Lunde

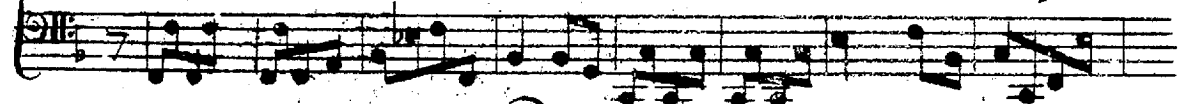
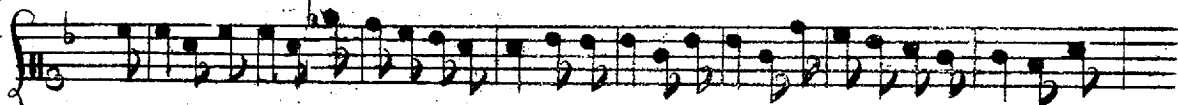
glamur itte, for et dille / kint det kint tide / und wene, / Pannen dog fene / off kine Lunde kote Lunde

Pannen dog fene / off kine Lunde kote Lunde.

26 *Vivace*

Vivace

Udi Comoedien: Forglemmelses Flod.

Diana,

Aurora mig aldrig i Søvnens Arme fundet har,
 Hver Morgen, før Soelen bestraler Bierg og Klipper,
 I Skove og Marke jeg da paa Jagten vare tar,
 Det raskeste Dyr ey for mine Piile slipper.
 Jeg laster, forkaster den blinde Amors Rænker,
 I Handel og Vandel, som ædle Siæle tænker,
 Aurora mig aldrig i Søvn fundet har.

En Skov-Nymfe.

Paa Veneris Alter jeg aldrig Offer baaret har,
 Ufsalige Daarer, som Amors Fane følge.
 Man veed: at I Eder Bekymrings, Nag paa Halsen tar,
 I søger forgieves saa klar en Sag at dølge.
 Hvo vilde saa ilde til megen Uroe byle?
 Som Narre med Fare blandt Stjer og Klipper seyle:
 Paa Veneris Alter jeg aldrig offret har.

Bachus.

Skal Sandhed udfindes, da skeer det best ved et Glas Viin,
 I saadan Forsamling, hvor Bachus præsiderer,
 Da aabnes Forstanden, da blir den baade skarp og fin,
 Bekymringer glemmes, Eendragtighed regerer,
 Da taler Vocaler om deres smukke Kinder
 Man leder og svæder, I Vinen Viisdom finder:
 Skal Sandhed udfindes, da skeer det best ved Viin.

Hercules.

Som Guldet i Ilden, saa prøves Benskab best i Nød,
 En Daare af Venner har nok i Velstands-Dage,
 Der smile og smigger med Tale som er Honning sød,
 Hver Skionhed da vil ham til Springe-Danz optage;
 Men agter, betragter, hvor de med Bladet vendes,
 Og drage tilbage, naar Lykken Veenbrud hendes.
 Som Guldet i Ilden, saa prøves Ven i Nød.

En Stov-Rymse.

Cleander til Kone en hæslig Gribenille tog,
 For ey med Galaner i Svogerskab at komme,
 Hvad hialp det? slet intet! Han saae, idet han sig bedrog
 At Grimhed ey altid har Dyden i sin Lomme.
 De Smukke, fand sukke, det lettelig fand hendes;
 Men Dyder og Lyder af Skabning ikke kiendes,
 Det siger Cleander, som sig en hæslig tog.

Nereus.

Lad Docterne fare, og komme hid til Lethe-Flod;
 Enhver, som er plaget af Melancholske Griller.
 Her fandt man for alle Bekymringer strax raade Boed,
 Med Lyst og med Latter man Sindets Uroe stiller.

Eil Spectatores.

Man agter og tragter kun dennem at Fornøye,
 Vor Være skal være, at have det for Dye:
 Lad Docterne fare, og kommer hid til Lethe-Flod!